

BAJTÁRSI-LEVEL.

2.szám. Á r a I S o n . Graz, 1948. december 15.

KARÁCSONYVÁRÁS.

Kolnár Zoltán verse.

Várlak !

Várlak, - legszebb ünnepe
A világnak !

Szűnnek a tűnő napok,
Lá fájó szívü, nagy gyerekek;
Várom, várom a szent ünnepet,
Mikor megnyugszanak az emberek.

Mikor leállnak a gépek,
Mikor megáll minden forgalom,
Mikor a legyek is megpihennek,
Oh szent Karácsony !

Mikor minden egy nagy csodavárás,
Mikor minden egy nagy áhitat,
Mikor nem lázong a forrógó lélek,
Mikor megbékél az emberaradát.

Mikor elhalkul a szitok a szájon,
Mikor lehull a felemelt ööl,
Mikor a fényes betlenemi csillag
Az égen tündököl.

Mikor elcsendesül az elégedetenség,
Mikor megbékél mind, aki él,
Mikor csak ölelésre táru ki a far,
Mikor felhangzik a mennyből az angyal

Várlak,

Várlak, - legszebb ünnepe

A világnak:

Karácsony !

Bajtársak ! Mi is ezt a Karácsonyt várjuk, melyet a költő ily csodá-
san érez! Vannak közöttük, kik már az 5. karácsonyi ünnepet, vannak kik ke-
vesebbet és talán az elsőt töltik Haza és otthon nélkül ! Ha a távol töl-
tött ünnepek számában különbözünk is egymástól, de lelkünket ugyanazon sze-
rongató, nyomasztó érzés egységesen tölti meg és sóvárogva kérdezzük, mikor
tölthetünk Hazánkban és otthonunkban egy magyar karácsonyt ? Tölünk függ
az tisztán, hogy ennek eljövételét mielőbb megérjük ! Ha egységesek vagyunk
az ezuton való sóvárgásban, legyünk egységesek elkövetkezésének hitében is.
A hithez pedig szeretet szükséges ! Amint az Erás mondja "Nem abban van
a szeretet, hogy mi szeretjük az Istent, hanem, hogy Ő szeretett minket és
elküldte az Ő Fiát engesztelő áldozattal ami bűneinkért ! Szeretteim,
ha így szeretett minket az Isten, nekünk is szeretnünk kell egymást". Ján.
köz. l. levele 10. ll.

Erősödjünk meg tehát Isten imáadásában és egymás szeretetében é hon-
talan karácsony ünnepe is ! Ha megerősödtünk, tartsuk meg erőseggünket
s ne engedjük gyengíteni azt hogy rövidül meg sóvárgásunk ideje és el-
érkezik számunkra is rövidesen egy valóságos "magyar Karácsony" !

Istenbe vetett rendíthetetlen hittel és őszinte felebaráti szeretet-
tel kívár mindanyiótoknak k a r á c s o n y i ünnepeket és szebb
u j e s z t e n d ő t a csendor bajtársi asztaltársaság vezetősége.

AHOL LEG A GONDSZOK IS MEGTERNEK !

Az esőt nem kísérte vihar. Kitartó sűrű vonalakban szakadt a víz. Egyformán végnélkül a hegytetőkön.

Hatan mentek lassan egymásután. Hátán mindegyiknek batyu. Arcukon gonoszság... Ruhájukat csökönyös erővel verdeste az eső. Fogukat didegve csapdosta össze a hideg.

Mentek szó nélkül, sötétben, egyforma szívóssággal. Lábuk nagyokat cuppant. Arcukról, kezükről csurgott a víz.

Tompán szólalt meg valamelyik:

Vezér hány óra?

Kettő.

Akkor még három óránk van a besötédesig. Addig jó volna tető alá jutni.

Másfél óra múlva tetőalá kerülünk.

Hol?

A csucson túl.

A halott faluban?

Ott.

Az emberek sötéten néztek egymásra. A vezér észrevette.

Nos? Mi ez?

Választ senki sem adott. Csak tompán hajtogadták. - Oda nem megyünk.

A vezér dühös lett. - Kiparancsol itt?! Vénasszonyok vagytok, - akik hisznek a babonában?

Aggódva morgtak a többiek:

Rosszul vezetesz.

Gunyosan, kajánul kiáltott fel a vezér:

Talán a gondozott ország uton mentetek volna, hogy nyomatokba maradjanak a zsandárok?! Nem volt elég az üldözésből?!

Másfélre is elkerültük volna őket!

De nem olyan biztosan, mint itt!

Hová menjünk ez elől a borzasztó eső elől?!

Egy egész falu van a völgyben! Oda megyünk! Halott falu...! Ostobák! Elő falutól nem ijedtek meg és a halott falutól féltek?!

Kisértétek laknak benne!

Harminc esztendeje pusztította el a háború! Azóta sem tette be oda a lábát senki.

Minden áron fedél alá kell jutnunk! Azután meg a halott faluban a zsandárok nem találják meg a nyomokat. - Arra nem gondolnak, hogy oda megyünk!

Elindultak. Meg-megcsúsztak, nagyokat zökkentek a síkos talajon és káromkodva viselték el a rettenetes egyhangú eső sötét zuhogását.

Mikor a csucsról leereszkedtek a völgybe, a vezér megállt. Parancsot adott és a hat ember lövésre emelt puskával - mentek lassan - ovatosan előre. Az eső ködétől észre sem vették, egyszerre a faluban voltak.

Házak között vagyunk! Vigyázni!

Jobbra, - balra fel-felbukkant egy-egy ház. Tátongó ablakok, - bedőlt ajtók és mélybe roskadt tető... Egyre több és több lett a ház.

Itt nem találunk ép tetőt, de élőlényt sem!

Mennyjünk csak. - Lassan a falu terére értek és a vezér meglepetten mutatott előre: Templom! Oda megyünk!

Kicsit húzódoztak. Nem szerették a templomot. Félték tőle. -

Beérték. Ajtaja hiányzott, - ablakai össze-vissza töredezték. A fala ütött-zopott. Nagyon megviselte az idő. Így már igen... Ebbe bemehetnek... Beléptek... Kis templom... Fejük felett a tető csodálatos módon ép... Eső nem esett be rajta. - Elöl volt még egy-két pad.

Mit tegyünk? Diadallal csattant fel a vezér:

Maradjunk! Pompás hely! Tüzet gyújtani a középén. A zsandárok véletlenül erre felé járnának, meg meg nem látják a tüzet!

Kicsit vonakodtak. Az elhagyott templom, a szent csend misztériuma kicsit megfogta őket, de nagyon nedves volt testükön a ruha és nagyon fástak..

Pár perc múlva pompás tűz pattogott, a templom közepén. Az emberek boldogan húzódtak a meleg köré...

A batyuból élelem és pálinka került elő... Lassan már jól érezték magukat. - Fogyott a pálinka, - vót a bátárság...

Az eső színtől nélkül süngött, úgy kopogott a templom tetején. - A legfiatalabb gonosz vette észre az oltárt s kiabált: Ide néztek! Ide néztek!

Felkeltek mind és oda mentek.

Az oltár gondozott volt. Teljesen épségbe nézett le rájuk az oltár közepén és magassán, csorba nélkül állott a feszület!

Még gyertya is van! Ordította a fiatal.

Azzal felment az oltár lépcsőjén és meggyújtotta a félig égett két gyertyát.

Ne nézd csak! Így már igazán templom! Már csak a pap hiányzik.

Mogorván, kedvtelenül szól rá a vezér.

Ne pomclj. Ne játszd az Istennel!

Halljátok? Felelt a fiatal. Babonás a vezér!

A templom oltárán lobogott a gyertya s a tűz körül feszélyezetten kellemetlen érzésekkel állottak a gonoszok. - Valahól - mesze a lelkük mélyén visszhangzott a múlt...

Es ime: Az oltártól balra sekrestye ajtajából kopott, rongyos reverendában lépett ki valaki... Járni alig bír... Szakáll, bajusza fehér az időtől...

Oly öreg volt, mint maga az élet...

Az oltár előtt megállt és halk, alig hallható hangon kezdte a csendes misét... Az üres falak visszhangozva labdázott az elfáradt, öreg hanggal...

A gonoszok dermetten bámultak és elfehérült arccal meredtek az oltárra.

Hogy melyik gonosz volt az első?... Mindegy!...

Valami iszonyatos, ember feletti hatalom markolt bele a szíve hitte... Anyja volt, aki először eszébe jutott... Ugy érezte... Ami zott neki egész életében... Ijettlen kapta le fejéről a kalapot!... után nagyot nyögött, mint a megkínzott állat és térdre esett...

Lassan, kinlódva követték őt társai is...

Az oltár előtt zavartalanul, mintha semmi sem történt volna, folytatta a miséjét a szent ember.

Régen a nap pazar bőséggel szorta már sugarainak kincses melegét és megvilágította a templomot is.

A sápadt fehér fejű öreg remete ott ült közöttük és halk, reszkető hangon mesélt nekik az Istenről... A megjelenő zsendároknek önként adták meg magukat, a megtért gonoszok!

A "Halott falu"-ról elbeszélés.

-o-o-o-

AMIKOR MEG BAJORORSZAGBÓL HAZATERTUNK!

Bajorország egyik községéből 1945. novemberében indultunk haza vasúti szerelvényvel.

Örömről határtalan volt, az elindulásakor! Örültünk, hogy annyi bizonytalanság, vergődés és megpróbáltatás után, végre a magyar Hazánkba haza térhetünk. Hál ottbent találunk, családtagjainkhoz jutunk és végzetni mindenki a maga békés, építő munkáját. Hisz a háború már elmúlt.

AS utazás öt napig tartott és vasúti kocsiban, az aránylag szűk helyre dacrára, rohant az idő! A vonat vasút állomásokon való hosszabb tartózkodási ideje közben egyikünk a másiktól kérdezte; Ön, maga vagy X ur haza megyen? Nem lesz valami bántódása, hisz nem jó hírek vannak hazáról? Válasz: "En nem csináltam semmi törvény ellenes dolgot sem a harctéren, nem voltam! Az érvényben volt törvények alapján - egyéni tulajdonság nélkül - csak kötelességemet teljesítettem! Ne meg odahaza akárki is az ur, bármilyen rendszer is van, magyarul beszélnek és megértik az akkori helyzetünket."

A CE LUNK MARAD CSAK A FORMA VÁLTOZIK.

Igy vigasztaltuk egymást miközben átértünk a magyar határon, ahol tüstén rendőrök fogták körül vonatunkat és a volt tiszteteket, altiszteteket és csendőröket az állomás épületben levő politikai rendőrségnél való azonnali jelentkezésre utasították.

Megkezdődött a kálváriánk! Bűnünk volt, hogy Nyugatról jöttünk és nem szöktünk át az oroszokhoz. A régebbi rendszer hűséges kiszolgálói voltunk, majd az egyik nyomozó "megnyugtató", hogy csak azokat fogják közülünk igazolni, akik bizonyítják, hogy az oroszok javára valamilyen szabotázs cselekményt követtek el.

Ezután következett a tárgyak leadása! Minden tárgyat, ami magyar vagy német kincstár, eredetű, továbbá amelyeket Németországba szerestünk, el kellett volna adni a rendőrségnek.

A negyven vasuti kocsiból álló szerelvény minden kocsi-jából ledobták egy-egy országos járműre való ruhaneműt, bakancsot, csizmát, lepedőt, pokrócot és egyéb tárgyakat. Közben a kocsiban ki, hogy tudta rejtette a jobb holmiját. Körülbelül 1/4 óra múlva megkezdtek a kocsik átvizsgálását, de csak kémpróbaszerűen és aki jobb dolgokat bemutatott, azt még feleslegesnek találták és elvették! A ledobált holmijkból aztán a rendőrök válogattak maguknak és rejtették a közelben a szerelvény körül.

Ezután a kocsik ajtajait lezárták és másnap reggel a "szűrőtáborhoz" érkeztünk, mely egy iskola épületben volt! Megmaradt csomagjainkat magunkkal vihattuk. A táborban az egyik politikai nyomozó - rajtam csendőr köpeny lévén - felszólított, hogy írjam össze ezzel a szerelvényvel érkezett csendőröket, és a névjegyzéket adjam át neki.

Ez megtörtént mikor is értésünkre adták, hogy a csendőröknek 4-5 napig várni kell a Belügyminiszter ur döntésére és legyünk türelemmel. Sejtettük, hogy hosszabb ideig kell várni, amiért összeköltöztünk egy szobába és az ajtóra kívülről kilátrtuk, hogy "Háborús bűnösök szobája", természetesen 20-22 fő közül akkor még egyikünk sem gondolta ezt komolyan. Most megtörtént az idő, mindenki tanácstalan volt és azt tanácsoltuk, hogy azért fogjunk fel a lövésre vonni, a bizonytalanság érzés lett rajtunk. Ezen nem számített az a körülmény sem, hogy a tábor területén szabotázs cselekményeket követtek el! Olyanok akit időközben elbocsájtottak utazási igazolványt kaptak, nem tudtunk találkozni, mert azok már nem tértek vissza a szállásukra hozzánk. A csendőröktől kiszivárgott hírek szerint, az elbocsájtottak csomagjait még egyszer átvizsgálják és csak azt engedik elvinni, amit a B.M. rendelet megenged. /Folytatása következik./

-o-o-o-o-

VALAMIT A MAGYAR IRODALOMRÓL IS!

Nyelvén él a nemzet. Igen, de mit ér a nyelv, ha nem a faji megnyilatkozásokban, nép meséiben, nép dalaiban és sorsproblémáiban nyilvánul meg? A magyar irodalom történetét két részre lehet osztani:

A nemzeti irodalom kora. Tart a reformáció korától 1900-ig,

A "polgári" irodalom kora. Tart 1900-tól napjainkig.

Irodalmunk 1900-ig még nemzeti volt. A magyar élet, a magyar sors, a magyar történelem voltak az irodalom problémái és a magyarság és ereje virágozott soraikon át.

A magyar nép történelmének sorsos, gyászos ideje alatt az irodalom társadalmi életben a magyar lelket. A költők szavai robbantották ki a vágyat a szabadság után, az elnyomatás ideje alatt a már-már csüggedt magyarokból. A magyar irodalom ekkor állt feladatra magaslatán. Ma is teljesíteni kell feladatát bár ha 1900 után az irodalmunk "arivá" vált. Jött az idegen pénz, az idegen befolyás. A magyar sors problémák másod és harmadrendű kérdésekké váltak és a demokrácia-liberalizmus idejében részeseülők mulatása lett csak a cél.

De valaki ki mondta valójában jött, hamar "leszerelték". De sok magyar van, akik tudásukkal és tehetségükkel a magyarság sorsát világító fáklyái lehetnek volna és lehetnének, de szavaik beérkezése után elhalkultak. Nem a panaszok és fájdalmak feltárása lett ak-már a céljuk, már telki országba kerültek át.

CILUNK MARAD CSAK A FORMA VÁLTOZIK,

Nem teszik már a vakokat látókká, hanem igyekeznek a hályogot minél tovább tartani a szerencsétlen szemében, sőt...

Mi a tenni való ebben a szomorú helyzetben?

1. még meg nem matalyozott lelki tehetségek felszínre hozása és orál-
tal

2. az "idegen faj" kiszorítása a kulturális életből.

Amíg ez meg nem történik, nem lehet szó a magyar nemzeti irodalom megújításáról. A fenti két pont szorosan össze tartozik. Az egyiket nem lehet elképzelni a másik nélkül.

Uj, fiatal magyar írokra van szükség, akiknek célkitűzését, irányelvét tehetségét még nem mételeyzte meg az idegen kultúra kizsákmányuló szelleme.

Szükség van erre az új író gardára, mert a világhatalmi jelentőségetű betű olyan fegyver, amely ellen csak hasonló eszközökkel lehet eredményes harcot indítani és vívni.

Uj írokon keresztül kell tehát a tömegeket megfogni és vissza vezetni a tartalmas és megfelelő nivóju munkához. Itt rá kell mutatnom az államosított könyvkiadó vállalatok szerepére, amely szerep nagyon is kétélű.

Először: a könyvkiadó vállalatok csak azt a munkát adják ki, amely az ő céljaiknak teljesen megfelel. Ez által saját lelkiségüket kényszerítik rá az olvasó tömegekre. Most meg kell értenünk azt, hogy mit jelent és milyen szerencsétlenséget okoz a könyvkiadó vállalatok nemzetietlen volta. Ha valaki feltűnt, azt már igyekeznek irányítani, pórácson tartani, úgy iratnak vele, hogy "ők," a hatalmas kiadók akarják. De sok hang csattant el, de sok állt kópott meg így, hogy a név megmaradjon, de a tartalom az legyen, amit "ők" akarnak.

Mégis azonban az új magyar író garda már meg van, amelynek a lelke még érintetlen, az olvasó tömegeken keresztül lehet kényszeríteni az eddig hirtalmaskodó vállalatokat arra, hogy azt hozzanak ki, amit az olvasó akarnak.

Mi kell ehhez? Az olvasók gerincesége! Mert teszem fel, ha a tömeg nem akar idegen írókat olvasni, úgy hiába kínálgatják X.Y.-nak a Szent-
ván körut keavencének eddig már X-szer megjelent munkái, diszkótésben és poton áron, még egyszer már nem hozzák ki mert a kutyanak sem kell, hanem a közönséget érdeklő dolgot hoznak ki, mert a "reback" még csak fontos.

Mennyire fontos tehát a közönség gerincesége, - mert vagy kiadóvállalat alakul át úgy, hogy kiadásainak lelkületével hozzáférköznet a tömegek lelkületéhez, vagy a tömegek lelkéhez már hozzá idomult vezetőkkel új kiadóvállalatok alakulnak, melyek lelkiismeretesen szolgálják ki a szépre és értékekre váró és vágyó olvasót.

Látod már a feladatodat olvasó magyar? Ne hagyd magad narkotizálni, követeld az értéket és segítettél kiszorítani az idegen fajt a kulturális életből. Mert "ők" csak ott vannak jelen, ahol értéket zsebre tenni, nem pedig adni kell!!

A betű az ő maga kicsiny testiségével mindenhová befér. A legkisebb kunyhóba is. De olyan kicsi a test, olyan hatalmas szellem árai ki belé, mely épít, szépít, teremt és nevel, vagy bomlaszt és destruál. Attól, hogy milyen kezekben van!

Minden nemzet olyan erős, amilyen hatalmas a betűnek a nemzetében! Es nekünk pedig az eljövendő időkben erősnek, izmosnak és masznak kell lennünk, mert magyarok vagyunk és azok is akarunk maradni.

Molnár Zoltán.

-o-o-o-

HÁZAI HIREK.

A Szabad Nép november 10-iki számában a Mária kongregációt politikai szervezkedésnek minősíti, amelynek a lap szerint az a célja, hogy a demokrácia ellen harcoló katholicusokat és iljakat egyesítse.

A lényeg az, hogy most már a kongregációk is úgy tűnjenek fel, mint hasábjain keresztül, mintha politikai mozgalmak lennének.

-o-o-o-

Az államosítások előtt 10,722 épület volt a kincstári tulajdonba 119,575 szobával és ezek között 15,899 "hivatalos" helyiséggel. Az államosítások után az állami épületek száma 80,000-re ugrott.

-o-o-o-

A régi tisztikarnak 14.000 tagját bocsájtották el. Csupán 500 régi tiszt szolgál tovább, akiket fokozatosan leépítenek.

-o-o-o-

Képesfigyelőből: Rákosi Mátyás a kommunista és szociáldemokrata pártok 1948. június hó 14-én tartott egyesülési kongresszusán a többek között a következőket mondta: "A népi demokráciák, de az egész haladó emberiség ezért sorakozik fel a szovjet unió mögé, mert tudja, hogy mint a fasiszta barbárság elleni harcban, most a világhatalomra törekvő imperialistákkal szemben is a szovjet unió biztos, áttörhetetlen gát."

Rákosi bizonyára megfélemlített arról, hogy Németországgal 1939. augusztusában a szovjet unió kötött barátsági és meg nem támadási szerződést, amely egy héttel később Lengyelország irányában megnyitotta a gátat a világháború szürnyű, szennyes áradatának.

HARC HAZÁNKERT ÉS A NYUGATI KULTURÁÉRT.

2. folytatás.

A második világháborúban ismét tragikus szerep jutott Honunknak. Választania kellett Kelet és Nyugat között, mert a semmlegességet megtartani képtelenség lett volna.

Az 1919-es kommunizmus után keleti szomszédjának minden pokoli teremtését, módszereit s végső célját ismerte, így számára csak közvetlen területi szomszédságában fekvő Olasz és Németország jelenthette a nyugati orientációt.

Vesztett.

Az orosz háborút viselő európai nemzetek között a legtöbbet veszteséget szenvedő "vörös hadsereg" megfertőzte asszonyait, lányait, elhurcolta a kivégezte nagyjait, elrabolta javait és mind ezekért vércsorgóval annyi megújítkozással követelt tőle az egész világ nyilvánosság előtt.

Sztalin pedig, ez a ragysándori - pánszláv - álcán eddig legszerencsésebb valóráváltója felhúzza az eddig a Kárpátokon túl 1945-ig zárva tartott "Vasfüggönyt", hogy Magyarország bekebelezésével egyelőre az osztrák-magyar határon zárja le ismét. E függöny mögött maradnak az egyesült szláv államok, Markos permanensében álló csapatai, a Földközi tenger és utoljára de nem utolsósorban a Dardanellák.

A magyar nép a mai szürnyű helyzetében is ellen áll a végsőig. Ellen áll erejének utolsó megiesztésével, fegyvertelenül, biztos hitével!

Forrái közé szorított orosz gépfegyver ellen harcot indított Magyarország hírhedt hercegprimása Mindszenty József és mögé zárt sorokba sorakozik a magyar vallás felekezetre és társadalmi osztályra vagy állásra tekintet nélkül. Magyarországnak minden értékes állam alkotó tagja világosan látja az úgy nevezett "Népi-Colégiumok" Ifjúsági - Szervezete stb. államosított iskolák mögött rejtőző ördögi logikával felépített, tedenkénti lezüllesztési, kollektivizálási majd elszlávosítási tervék. A "Népi-Colégiumokban" a nép tehetséges gyermekeinek nem átfogó erejű általános oktatását nyújtják, hanem Marx, Lennin és Sprengler ideológiát, Freud pszichológiát tanítanak.

Férfiak és lányok közös hálótermekben helyezik, ki a beszívott, fertőző szexista szellemet, miközben egyik "Népi-Colégium" leány hallgatóinak 50%-ka került terhes állapotba és bizonytalan apahétkül hozza világra a gyermeküket! Nem is fontos azonban az apa, mert az állam vesi át az újszülötteket.

Az állam nevel tovább intézményeiben /gyermekváros, hitoktatás nélküli iskolák stb./ hogy végül is mint Sztalin katekizálják a pánszlávizmust! Szomorú, de a közelmúltban megtörtént eset mutatja ezen nevelési-működés nagysikerét: Egyik budapesti elemi iskola növendékei külföldi utazás alkalmával panaszt tettek Rumbányi Tivadár oktató ellen Kóborl nevű székelyországi tanácsnoknál, hogy nevezett az Isten létéről akarta meggyőzni a gyerekeket - mondták a gyermekek -, hogy nincs Isten mert azt eddig

senkinek sem tudta megmutatni, hancsért akar az oktató hamisan tanítani. A tanácsnok megdicsérta a gyermekeket s a közlőre tekintettel 30 forintot adott ajándékba, mondván "helyesen tettétek, hogy panaszt emeltétek, a jövőben is hasonlóan cselekedjétek!" Természetes, hogy az oktató azóta már nem tanít, sőt azt sem tudják, hogy merre van, mert elhurcolták.

Igy megy azonban ez a gúlllesztés, nem csak a szellemi és erkölcsi, hanem gazdasági vonalon is! Éppen csak felemlítem, hogy a kereskedések, cukorkádlókat, vendéglókat, kórcsmákat már állan sítótták. Most pedig egyetlen gazdasági termelő szövetkezet megalakítása a fő cél. Ez sikeresen is halad előre, mert a kormány elrendelte, hogy 3240 községben működő 7755 szövetkezet 2.199.673 tagja köteles egy szövetkezetbe tömörülni.

Mit jelent ez? Nem mást, mint kolhozot s az orosz szovjetben ez alapon már jól bevált egyéni tulajdon teljes megszüntetését! Természetes, hogy az ezzel járó teljes leszegényedés, az embernek állattá váló súlyoztását!

Holott Rákosi Mátyás még nem is olyan régen jelentette ki, hogy "azé a föld aki műveli." A paraszt magának érát! Hol vagyunk már ettől! De most azt mondja "A három éves terv sikere érdekében szükséges, hogy szövetkezetbe tömörüljenek a kisgazdák is, mert csak így lehet a több termelést biztosítani." Ha valaki ez ellen beszél, már szabotál, melynek legjobb esetben a börtöneljárás, de ha valakinek csak egy kis pchje van, úgy a meg nem állapítható helyre való elhurcolás a következménye, honnan nincs többé visszatérés! Be' sok ugynevezett kulákot elhurcoltak már így, pedig legtöbbjének csak 15 hold föld volt már a tulajdonában!

Az ördögös terv pokoli agyafurtsággal kiesztelt végrehajtása, a befejezéshez közeledik, talán a jövő tavasszal már be is fejeződik! Nem marad más hátra, mint önkéntes csatlakozás a Szovjetunió szociális köztársaságaihoz, "de nem a nemzet akaratából, - hanem Rákosi zsarnoksága által!"

Es ha ez megtörténik, ismét a magyar nemzet lesz a hibás? Nem, hanem azok az idegen állampolgársággal rendelkező egyének, kik belekényszerítik ebbe nemzetünket.

Ide és bizton hiszem, hogy a Nyugat nemzetei és Amerika is látják és tudják azt a szörnyű vergődést, amelybe a magyar nemzet önhibáján kívül jutott! Ha ez pedig így van, úgy a biztosan elkövetkező leszámolás után számolhat nemzetünk a megértésre és önérdéknélküli józan mérlegelésére s beöleveszik, hogy az annyiszor megérdemelt bizalmat a Nyugat megadja nekünk.

-o-o-o- IGAZMONDASOK.

"Az ugynevezett népi demokraciá" oly magába visszatérő görbe vonal, melynek minden egyes pontja egyforma távolságra esik úgy a néptől, mint a demokráciától." / B.L. /

"Mindig a kongresszusok képezték Európa szerencsétlenségét 1815.óta! Kongresszusok még soha nem oldottak semmi kérdést. Legfeljebb kompromisszumokat tákolnak össze." / Kossuth /

"Ez a legtisztább igazság is bűné válik, ha erőszakkal ráakarjuk kényszeríteni másokra." / Zweig /

"A nemzetiségi, jobban mondván nemzettesteket romboló elméletéért a pársztavizmus teletős, mely a népek természetének látszó áltanaival a szláv fajoknak az oroszok vezetése alatt tervezet világuralmi törekvéseit támogatja." / Kossuth New-jorky 1851. december 15-iki beszédéből /

"Higgye el nekem, hogy mi is harcolunk megögysszer az európai szabadságért." / Adotta Lowe Maryland államkormányzója Kossuthnak 1852. március 2-án.

VAN AIG NUMOR IS OTTHON.

Két népszerű takarítja kora reggel az egyik oszki körutat! Seprik a hullócsont s egyéb szeméttel. Gysszer csak megstólan az egyik: hallóde koman. Rákosi Mátyás három évvel ezelőtt azt ígerte minékünk, hogy ezt a földet a szovjetek után az urak csívalják.

De ha a szovjetek vagy te - feleli a másik, - hát most mi vagyunk az urak.

